

Loven af 11te Marts 1851 er bragt i Udfo-
relse, har den gennemgaaende Regel været
den, at alle de, med Hensyn til hvilke der ikke
var særdeles Grunde tilstede for at bevilge dem
150 Rbd., have faaet de 100 Rbd.; men denne
almindelige Regel, som man har troet at burde
følge for at være saa lidet vilkaarlig som mu-
ligt, skjøndt det vel kan være, at Statskassen
derved er kommen til at blive paalagt noget
større Udgifter, end strengt taget havde været
nødvendigt, vil ogsaa medføre, at, naar Lovfor-
slaget gaaer igjennem efter den ærede Ordfo-
rers Redaction, ville ordentligviis ogsaa alle
de, som hidtil have havt 100 Rbd., komme
til at faae 150 Rbd., og ligeledes ordentlig-
viis alle de, som have faaet 150 Rbd.,
komme til at faae 200 Rbd.; thi vel vilde jeg,
naar jeg skulde udføre denne Lov, finde mig
berettiget og forpligtet til at undlade at give
Tillæg til saadanne Betjente, som ikke vitterligt
maatte være trængende — deres Antal er iøv-
rigt forholdsviis meget lidet —, men jeg vilde
paa den anden Side ogsaa finde mig foran-
diget til at give alle de Andre et saadant Til-
læg som det foreslaaede, og jeg vilde, som jeg
troer, være ganske undskyldt i saa Henseende
derved, at jeg vilde befinde mig i en skæv
Stilling, naar jeg ikke gjorde det; thi der vil
være en naturlig Trang for alle de Bedkom-
mende til at søge at opnaae det Øverste, som
Legislaturen har tilladt Finantsministeren i den
Henseende at tilstaae. Nu er det vel sandt,
at Enkelte af disse Betjente, der vare meget
trængende, dengang de afgik, maastee nu have
faaet saadan Ansættelse eller saadant Arbejde,
at de kunne siges at være mindre trængende,
men naar det opstilles som almindelig Regel,
at de skulle have Tillæg, og det kun skal være
undtagelsesviis, at enkelte ikke absolut Træn-
gende ikke skulle have en saadan Understøttelse,
saa vil Resultatet naturligviis blive det, som
jeg har tilladt mig at betegne. Desforuden
ligger ogsaa i det Forslag, som er fremsat af
den ærede Ordfører, at Finantsministeren ikke
godt, da han er bunden ved den tidligere Be-
handlingsmaade af § 9 i Loven, kan undlade
at give Alle Ligemeget, ja, det vil i den
praktiske Udførelse være saa godt som umuligt
for Regjeringen at give Andet end de 50 Rbd.

til den, som man overhovedet vil tilstaae No-
get. Der er ikke lagt en tilstrækkelig Bemyn-
digelse i Regjeringens Haand til at variere
med Understøttelsen efter Bedkommendes Trang;
det er derimod Fordelen ved det Forslag, som
er fremkommet fra det dissentierende Medlem af
Udvalget; der er Sagen først efter mine Tanker
fremstillet correct, idet det ligefrem gaaer ud
paa at betegne det som en overordentlig Naade-
gave, Legislaturen vil tilstaae disse Betjente,
men kun hvor særdeles Trang eller andre sær-
lige Omstændigheder ere tilstede. Dernæst inde-
holder dette Forslag en Bemyndigelse til at
gaae videre end efter det af den ærede Ord-
fører fremsatte Forslag; efter sidstnævnte For-
slag er Regjeringen nemlig ikke berettiget til
at tilstaae en Betjent, som er afgang med
100 Rbd., mere end et Tillæg af 50
Rbd., hvorimod den, efter det Forslag, der er
stillet af det dissentierende Medlem, er beret-
tiget til, f. Ex. naar en saadan Betjent sidder
med Kone og mange Børn, ligefrem at give
ham 100 Rbd., thi efter den Maade, hvor-
paa Forslaget er affattet, vil jeg hovedsagelig
og saagodt som alene være henviist til at tage
Trangen i Betragtning, og med det Hensyn,
som nødvendigviis maatte gjøre sig gjældende
for Legislaturen ved Loven af 11te Marts
1851, nemlig Bedkommendes Tjenesteforhold,
vil jeg ikke have Noget at gjøre. Antages det
af det dissentierende Medlem gjorte Forslag,
vil jeg, som sagt, hovedsagelig have at tage
Hensyn til Bedkommendes Trang, og skulde
jeg altsaa finde, at der var en Betjent, som
var gaaet af med 100 Rbd., fordi hans Tje-
nesteforhold ikke kvalificerede ham til at
erholde en høiere Understøttelse, og som efter
de Oplysninger, jeg paa sædvanlig Maade,
ved schematiske Blanquetter, agter at indhente,
befindes at være meget trængende, t. Ex. fordi
han har stor Familie, saa vil jeg med fuld-
kommen Retfærdighed kunne tillægge ham 100
Rbd., medens en Anden, som, medens han
var i Tjenesten, var mere fortjent, men som
er mindre trængende, kun vil faae 50 Rbd.,
og det ligger deri, at det dissentierende Med-
lems Forslag kun er et Tillæg til § 9,
hvorimod den ærede Ordførers Forslag gaaer
ud paa en Forandring af § 9, men kun